

Nr 433.

Av herr **Petrén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1950/51 m. m.

Föreliggande proposition nr 110 behandlar bland annat riktlinjerna för en fortsatt minskning av arméns stamhästbestånd.

Minskningen, som skulle omfatta ett relativt stort antal hästar, förutsättes komma till stånd dels genom försäljning av hästar till liv och dels genom kassation av de sämsta och äldsta hästarna för försäljning till slakt.

Detta kommer sannolikt att innebära att ett, jämfört med tidigare år, relativt stort antal hästar försäljas till slakt och därvid en hel del hästar, som, enligt gängse eller i varje fall gängse civil uppfattning, ännu icke äro förbrukade. Det är då angeläget vidtagna sådana betryggande kontrollåtgärder att dessa hästar, klassade för slakt, verkligen nedslaktas och ej på bakvägar komma ut på hästmarknaden. En sådan risk har redan tidigare visat sig föreligga vid försäljning av kronans hästar till slakt. Frestelsen torde nu bli än större för spekulativt anlagda slaktare och hästhandlare.

En betryggande kontroll av att de för slakt försålda hästarna icke komma ut på marknaden är ur djurskyddssynpunkt önskvärd, när det gäller de äldsta hästarna. För övrigt är det nödvändigt med kontroll för att de uppgjorda planerna skola förverkligas. Om hästar bli kvar i marknaden, som beräknas vara avgångna, stänges möjligheten till utplacering av motsvarande antal yngre militärt tjänstedugliga hästar. Kontrollen borde lämpligen kunna ordnas så att respektive regementen, dit hästarna höra, åläggas att övervaka att hästarna verkligen gå till slakt. Vid försäljning till slakt direkt från regementena finnas för närvarande vissa kontrollåtgärder i form av märkning, men denna är ej effektiv, och när det gäller försäljning av hästar, som äro utackorderade, finnes ingen egentlig kontroll.

Vid försäljning av stamhästar till liv bör det så ordnas, att fodervärd, även om hans anbud är lägre, kan bli berättigad inlösa sin ackordshäst till det högre pris som avgivits. Det förhållandet, att fodervärd på detta sätt erhåller större möjlighet att förvärva sin ackordshäst, torde närmast öka intresset för att i framtiden ta emot ackordshästar.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer att sådana anvisningar utfärdas att gälla vid försäljning av stamhästar, att ovan anförda synpunkter bli beaktade.

Stockholm den 13 april 1950.

Folke Petrén.